

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych”

(COM(2018) 334 final – 2018/0173 (CNS))

„Wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie)”

(COM(2018) 346 final – 2018/0176 (CNS))

„Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów akcyzowych i nadzoru nad nimi

(wersja przekształcona)”

(COM(2018) 341 final – 2018/0187 (COD))

oraz „Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 389/2012 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznego rejestru”

(COM(2018) 349 final – 2018/0181 (CNS))

(2019/C 62/17)

Sprawozdawca: **Jack O’CONNOR**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 5.7.2018 Rada Unii Europejskiej, 13.6.2018 Komisja Europejska, 25.5.2018
Podstawa prawna	Art. 113 i 114 TFUE
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej
Data przyjęcia przez sekcję	3.10.2018
Data przyjęcia na sesji plenarnej	17.10.2018
Sesja plenarna nr	538
Wynik głosowania	193/0/9
(za/przeciw/wstrzymało się)	

1. Streszczenie i wnioski

1.1. EKES przyjmuje z zadowoleniem środki przewidziane w pakiecie zaproponowanym przez Komisję. Uważa, że w znacznym stopniu umożliwią one osiągnięcie celów, mianowicie zapewnią większą pewność i przejrzystość w traktowaniu określonych produktów alkoholowych, ułatwią handel transgraniczny dzięki uproszczeniu i zmodernizowaniu systemów oraz zmniejszą obciążenia administracyjne i prawne dla małych przedsiębiorstw.

1.2. EKES jest świadomy zróżnicowanego udziału dochodów z podatku akcyzowego w budżecie państw członkowskich, zwłaszcza podatku akcyzowego od produktów alkoholowych. Ponadto określonym produktom towarzyszą różne powiązania kulturowe, cele społeczne (np. w zakresie zdrowia), a także biznesowe (np. wspieranie małych przedsiębiorstw, innowacyjność). Dlatego przewodnią zasadę stanowi zapewnienie możliwie jak najszerszej swobody, aby umożliwić państwom członkowskim dostosowanie podatków akcyzowych od produktów alkoholowych do krajowych potrzeb i celów pod względem struktury opodatkowania, kontekstu kulturowego i społecznego. EKES wyraża zadowolenie, że w proponowanych zmianach uwzględniono tę zasadę.

1.3. Wraz z większą jasnością i spójnością definicji (np. *prawnie i ekonomicznie niezależny, cydr* itp.) pod względem administracyjnym upraszcza się dostęp małych producentów do handlu transgranicznego. Handel ten jest nowocześniejszy dzięki zaktualizowanym systemom informatycznym, doprecyzowane zostały również procesy i uwarunkowania dotyczące

alkoholu denaturowanego – EKES popiera zatem środki ujęte w pakiecie zmian. Ograniczą one niepewność prawno-administracyjną zarówno państw członkowskich, jak i podmiotów gospodarczych, co skutkować będzie zmniejszeniem kosztów i zniesieniem barier. Ponadto należałoby zlecić opracowanie sprawozdania na temat nielegalnego rynku napojów spitytusowych.

1.4. Dwie dziedziny budzą obawy. Pierwszą z nich jest propozycja, by podwyższyć niższy próg akcyzy na piwo z 2,8 % do 3,5 % obj. Mimo iż proponuje się go jako środek ochrony zdrowia, istnieją obawy, że mógłby on paradoksalnie spowodować wzrost spożycia alkoholu. Jednakże ze względu na to, że środek ten pozostawałby jako opcjonalny w gestii państw członkowskich, EKES popiera propozycję, lecz wzywa do dokonania w ciągu pięciu lat przeglądu, aby ocenić wpływ w państwach członkowskich, które z niego skorzystały.

1.4.1. Po drugie, Komisja proponuje racjonalizację stosowania metody pomiaru stopnia Plato produktu końcowego w piwach, ze względu na to, że pomiaru tego należałoby dokonywać na końcu procesu warzenia. Według niedawnej interpretacji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) odnośnie do obecnej dyrektywy – dla celów ustalenia wysokości podatku akcyzowego stopień Plato powinien być mierzony przed dodaniem cukru lub substancji słodzących. Jednakże Komitet zauważa, że metoda ta jest stosowana tylko w trzech państwach członkowskich. Wymagałoby to zmiany metody w jedenastu państwach członkowskich (pozostałe państwa członkowskie nie korzystają z metody Plato). W związku z tym EKES popiera propozycje Komisji, jako że wprowadzają one jak najmniej zakłóceń. Tylko trzy państwa członkowskie musiałyby zmienić metodę.

2. Streszczenie wniosków Komisji

2.1. Propozycje Komisji podzielono na dwie części: wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych oraz wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego. Kolejne dwa wnioski mają charakter administracyjny i wspierają propozycje zawarte w dyrektywie Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego. Są to wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 389/2012 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznego rejestru oraz wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów akcyzowych i nadzoru nad nimi (wersja przekształcona).

2.2. **We wniosku dotyczącym dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG** propozycje Komisji dotyczą zagadnień z czterech obszarów: (i) traktowanie alkoholu denaturowanego, (ii) obniżone stawki dla małych producentów i klasyfikacja określonych napojów alkoholowych, (iii) napoje alkoholowe o niskiej zawartości alkoholu oraz (iv) pomiar stopnia Plato w przypadku piwa słodzonego lub smakowego.

2.2.1. **Traktowanie alkoholu denaturowanego:** obecnie istnieje niespójność w zakresie wzajemnego uznawania alkoholu całkowicie denaturowanego pomiędzy państwami członkowskimi przy jednoczesnym stosowaniu rozbieżnych interpretacji pośrednich zastosowań częściowo denaturowanego alkoholu. Komisja proponuje: a) doprecyzowanie wzajemnego uznawania alkoholu całkowicie denaturowanego i zmodernizowanie procedur powiadamiania przez państwa członkowskie o jego nowych postaciach użytkowych, b) zapewnienie równego traktowania alkoholu częściowo denaturowanego w przypadku zastosowań pośrednich oraz c) określenie wymogu, zgodnie z którym przemieszczanie alkoholu częściowo denaturowanego o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 90 % oraz półproduktów zawierających alkohol musi odbywać się za pośrednictwem systemu przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS).

2.2.2. **Obniżone stawki dla małych producentów i klasyfikacja określonych napojów alkoholowych:** państwa członkowskie mogą stosować obniżone stawki dla małych producentów piwa i alkoholu etylowego. Mali producenci muszą być *prawnie i ekonomicznie niezależni*, jednakże termin ten nie został odpowiednio zdefiniowany. Taki stan rzeczy skutkuje powstaniem niepewności i kosztów administracyjnych lub sądowych. Ponadto państwa członkowskie nie mogą stosować obniżonych stawek w przypadku małych producentów innych napojów alkoholowych. Stawia to w niekorzystnej sytuacji małych producentów cydru. Komisja proponuje: a) zdefiniowanie „prawnej i ekonomicznej niezależności” i wprowadzenie jednolitej formy zaświadczenia dla małych browarów, w tym producentów cydru, w całej UE ⁽¹⁾ oraz b) wprowadzenie opcjonalnych stawek obniżonych dla niezależnych małych producentów cydru ⁽²⁾.

2.2.3. **Napoje alkoholowe o niskiej zawartości alkoholu:** państwa członkowskie mogą stosować obniżone stawki wobec napojów alkoholowych o niskiej zawartości alkoholu. Ma to zastosowanie jedynie do niektórych wyrobów alkoholowych (np. piwa). Komisja proponuje podwyższenie progu z 2,8 % do 3,5 % obj. ⁽³⁾. Propozycję uzasadniono twierdzeniem, że próg dla piwa o niskiej zawartości alkoholu jest zbyt niski, co wpływa negatywnie na innowacje produktowe i nie zachęca do rozwoju tego podsektora. W konsekwencji konsumenci nie będą wybierać piw o niskiej zawartości alkoholu, co negatywnie odbije się na polityce zdrowotnej.

⁽¹⁾ Artykuł 4 i 13a.

⁽²⁾ Artykuł 13.

⁽³⁾ Artykuł 5.

2.2.4. Pomiar stopnia Plato w przypadku piwa słodzonego lub smakowego: w czternastu państwach członkowskich piwo jest objęte podatkiem akcyzowym w zależności od stopnia Plato *produktu końcowego*. W jedenastu państwach pomiaru dokonuje się na końcu procesu warzenia, zaś w pozostałych trzech – przed dodaniem syropu cukrowego lub substancji aromatycznych. (Reszta państw członkowskich w ogóle nie stosuje metodologii pomiaru stopnia Plato, lecz mierzy rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu). W dyrektywie nie zdefiniowano *produktu końcowego*, co skutkuje trzema odmiennymi interpretacjami. Sytuacja ta prowadzi do niejednorodnych pomiarów, a przez to do zróżnicowania podatku akcyzowego na produkty, które mogą mieć tę samą zawartość alkoholu. Stwierdza się ponadto, że procedury kontrolne są uciążliwe, ze względu na różne wymogi dotyczące pomiaru stopnia Plato przy trzech różnych interpretacjach (np. wymóg monitorowania w browarze, a nie z butelki). Według interpretacji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej⁽⁴⁾ odnośnie do obecnej dyrektywy stopień Plato powinien być mierzony przed zakończeniem procesu, a zatem z wyłączeniem dodanych substancji. Komisja dąży do doprecyzowania przepisu dotyczącego pomiaru stopnia Plato w przypadku piwa, a zwłaszcza tego, kiedy ten pomiar powinien mieć miejsce⁽⁵⁾, i proponuje pomiar na końcu procesu (tj. z uwzględnieniem wszelkich dodanych substancji). Zapewniłoby to skuteczne doprecyzowanie definicji *produktu końcowego*.

2.3. Wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie). Ten drugi pakiet środków ma charakter techniczny, zawiera środki usprawniające transport wyrobów akcyzowych. Procedury w zakresie akcyzy i opłat celnych nie zawsze są dostosowane lub zsynchronizowane, co wywołuje problemy podczas przywozu lub wywozu wyrobów akcyzowych. W niektórych sytuacjach procedury w zakresie akcyzy są uciążliwe lub znacząco się różnią między państwami członkowskimi. Ponadto, mając na uwadze wysokie ryzyko fiskalne związane z przechowywaniem i przemieszczaniem wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, rozwiązania te są wykorzystywane głównie przez duże przedsiębiorstwa. MŚP wykorzystują procedury bardziej adekwatne do małych partii towarów i niskiej liczby operacji przemieszczania, lecz skutkujące wyższymi obciążeniami regulacyjnymi przypadającymi na każdą operację przemieszczania. Prowadzi to do powstania dodatkowych kosztów administracyjnych oraz kosztów przestrzegania przepisów, jak również do zwiększenia nakładów pracy zarówno po stronie przedsiębiorstw, jak i organów krajowych. Wynika to z tego, że niektóre etapy procedur muszą być przeprowadzane łącznie i w zależności o państwa członkowskie podlegają różnym wymogom. Ponadto etapy te stanowią okazję do oszustw podatkowych. Komisja proponuje szereg środków na rzecz usprawnienia i uproszczenia tych procesów obejmujących interakcje w zakresie wywozu i przywozu wyrobów akcyzowych, akcyzę dla przemieszczeń między przedsiębiorstwami i sytuacje wyjątkowe.

2.3.1. Interakcje w zakresie przywozu: nie istnieją żadne wymogi dotyczące dokumentacji ubiegania się o zwolnienie z podatku akcyzowego na etapie dopuszczenia do swobodnego obrotu. Można ubiegać się o zwolnienie z podatku na etapie dopuszczenia do obrotu, jeżeli wyroby mają być przewożone z miejsca przywozu na podstawie EMCS, lecz nie istnieją żadne standardowe wymogi dotyczące dowodów, tak jak to ma miejsce w przypadku rozwiązań dotyczących zwolnienia z podatku VAT w odniesieniu do przywozu w ramach dostaw w handlu wewnętrznym UE. Komisja proponuje wymóg zgłaszania wysyłającego i odbiorcy (państwa członkowskie mają możliwość wymagania wskazania operacji przemieszczania akcyzowego związanego z towarami).

2.3.2. Interakcje w zakresie wywozu: nie istnieje zharmonizowana synchronizacja działań między systemem EMCS i systemem kontroli wyrobów akcyzowych (ECS – excise control system). Przemieszczenia wyrobów podlegają zamknięciom ręcznym, a wywozy unieważnione nie są zgłaszane do EMCS. Może to prowadzić do obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw (np. opóźnienie w wydaniu gwarancji), potencjalnych oszustw i zakłóceń rynku. Komisja proponuje wymóg wskazania wysyłającego wyrobów akcyzowych oraz administracyjnego numeru ewidencyjnego (ARC) przemieszczania wyrobów w ramach EMCS. Ponadto ma istnieć obowiązek zgłaszania do EMCS sytuacji wyjątkowych po stronie wywozu (np. brak możliwości opuszczenia UE, unieważnienie zgłoszenia) w celu poprawy synchronizacji.

2.3.3. Dostosowanie tranzytu: oprócz połączenia EMCS i ECS stosowane są inne procedury do nadzorowania wywozu wyrobów akcyzowych: procedura tranzytu zewnętrznego i wewnętrznego oraz jednolite umowy przewozu. Wykorzystanie tych procedur umożliwi podmiotom gospodarczym uproszczenie operacji wywozowych, pozwalając im na zamykanie procedury wywozowej na etapie rozpoczęcia tranzytu, a dzięki temu zakończenie przemieszczenia wyrobów w ramach EMCS. Zastosowaniu tych uproszczonych procedur wywozowych towarzyszy jednak szereg problemów: słabe dowody dotyczące zwolnień z podatku akcyzowego, brak dowodów fizycznego wyprowadzenia wyrobów, wydawanie gwarancji przed faktycznym wyprowadzeniem wyrobów i niski poziom nadzoru. Może to otwierać drogę do oszustw, jak również prowadzić do niepewności skutkującej komplikacjami i dezorientacją na szczeblu przedsiębiorstw. Obecnie nie ma prawnej możliwości zamknięcia operacji przemieszczenia wyrobów akcyzowych przez otwarcie procedury tranzytu. Komisja proponuje umożliwić podmiotom gospodarczym korzystanie z uproszczonego sposobu wywozu wyrobów

⁽⁴⁾ Sprawa C-30/17 – Kompania Piwowarska, 17 maja 2018 r.

⁽⁵⁾ Artykuł 3.

akcyzowych poprzez stosowanie procedury tranzytu zewnętrznego po dokonaniu wywozu zamiast stosowania EMCS do granicy zewnętrznej. Zapewniłoby to odpowiednie zarządzanie gwarancjami i uniemożliwiłoby znikanie towarów w miejscu docelowym, jako że wyroby, które stały się towarami nieuniknionymi wraz z rozpoczęciem procedury tranzytu zewnętrznego, byłyby objęte nadzorem służb celnych do momentu opuszczenia obszaru celnego.

2.3.4. **Przemieszczenia między przedsiębiorstwami w procedurze zapłaconej akcyzy:** obecna procedura przemieszczania wyrobów między przedsiębiorstwami, dla których została opłacona akcyza, odbywa się w formie papierowej. Jest ona wykorzystywana przez MŚP ze względu na brak wymogu prowadzenia składu podatkowego na potrzeby wysyłek lub odbiorów. Jednak procedura ta jest przestarzała, niejasna i uciążliwa. Komisja proponuje, aby te operacje przemieszczania zautomatyzować poprzez rozszerzenie zakresu EMCS. Rozszerzenie zakresu byłoby łatwiejsze dzięki stworzeniu dwóch nowych kategorii – certyfikowanego wysyłającego i certyfikowanego odbiorcy. Umożliwi to uproszczenie i ograniczenie kosztów dla MŚP oraz pozwoli na osiągnięcie większej wydajności.

2.3.5. **Sytuacje wyjątkowe:** sytuacje wyjątkowe obejmują szereg nieprzewidzianych okoliczności: ilość towarów dostarczonych do miejsca docelowego jest mniejsza od ilości zgłoszonej podczas wysyłki (w tym deficyty na szczeblu krajowym, np. w przypadku parowania paliwa) lub jest wyższa od tej ilości; odbiorca zrzeka się odpowiedzialności za wyroby; nastąpiło oficjalne anulowanie przemieszczenia itp. Te sytuacje nie zostały szczegółowo opisane w przepisach, na skutek czego państwa członkowskie stosują różne procedury do oceny niedoborów, przetwarzania odmów oraz progów dopuszczalnych strat. Może to prowadzić do komplikacji i dezorientacji. Dyrektywy zapewniają już jednolity sposób pomiaru ilości. Komisja zdaje sobie sprawę, że musi zwiększać świadomości organów krajowych w tym zakresie. Jednakże proponuje nowy rodzaj interwencji mający na celu standaryzację progów dopuszczalnych strat.

2.4. Kolejne dwa wnioski mają charakter administracyjny i wspierają propozycje zawarte w dyrektywie Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego.

2.4.1. Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 389/2012 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznego rejestru dotyczy automatyzacji nadzoru nad przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, które zostały dopuszczone do konsumpcji w jednym państwie członkowskim i są przemieszczane do innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia do celów handlowych w tym innym państwie członkowskim.

2.4.2. Do wyżej wymienionego rozporządzenia Rady dołączono wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów akcyzowych i nadzoru nad nimi (przekształcenie), który wprowadza w życie automatyzację nadzoru nad przemieszczeniami wyrobów akcyzowych.

3. Uwagi

3.1. Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG

3.1.1. Traktowanie alkoholu denaturowanego (pkt 2.2.1 powyżej). Zdaniem EKES-u propozycje Komisji są dobre i należy iść tą drogą. Ponadto potrzebne jest lepsze zrozumienie nielegalnego rynku napojów alkoholowych. Należy zatem zamówić sprawozdanie w tej sprawie, tak by móc opracować lepsze narzędzia do walki z tym rynkiem.

3.1.2. Obniżone stawki dla małych producentów i klasyfikacja określonych napojów alkoholowych (pkt 2.2.2 powyżej). Również w tym przypadku EKES jest zdania, że propozycje Komisji stanowią najskuteczniejsze rozwiązanie obecnych problemów i doprowadzą do większej jasności, a zarazem poprawią system, tak by utrzymać zachętę do wspierania małych producentów. EKES uważa, że w przyszłości Komisja powinna rozważyć wprowadzenie podobnych obniżonych stawek ze skorygowanymi programami dla gorzelnii.

3.1.3. Napoje alkoholowe o niskiej zawartości alkoholu (pkt 2.2.3 powyżej). Propozycje Komisji w odniesieniu do tej sprawy są bardziej kontrowersyjne. Nie ma wiele dowodów, które świadczyłyby o negatywnych skutkach dla innowacji produktowych. Przeciwnie, pojedyncze dane wskazują na coraz większą obecność piw o niskiej zawartości alkoholu, także piw pochodzących od małych producentów. Osiągnięcie korzyści dla zdrowia wymagałoby więc stworzenia zachęt skłaniających konsumentów piwa o standardowej zawartości alkoholu do przechodzenia na napoje alkoholowe o zmniejszonej, niższej zawartości alkoholu. W przeciwnym razie konsumenci piwa o niskiej zawartości alkoholu mogliby sięgać raczej po produkty z większą zawartością alkoholu. Jednocześnie EKES stwierdza, że propozycje te nie są wiążące w państwach członkowskich – zachowują one swobodę, jeśli chodzi o utrzymanie niższego progu zawartości alkoholu i ograniczenie stawek podatku akcyzowego. W związku z tym EKES akceptuje te propozycje. Jednakże w ciągu pięciu lat należałoby przeprowadzić przegląd w tych państwach członkowskich, które korzystają z tych przepisów, po to by zmierzyć zakres, w jakim nastąpiła zmiana w konsumpcji w kierunku produktów o niższej zawartości alkoholu i odejście od produktów o standardowej mocy.

3.1.4. Pomiar stopnia Plato w przypadku piwa słodzonego lub smakowego (pkt 2.2.4 powyżej): EKES uznaje, że propozycje Komisji w tej sprawie mogą okazać się kontrowersyjne, szczególnie w świetle interpretacji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) dotyczącej obowiązującej dyrektywy. Przedstawiciele podmiotów gospodarczych kwestionują stwierdzenie, że proces pomiaru zawartości alkoholu przed dodaniem cukrów lub substancji słodzących jest

uciążliwy pod względem administracyjnym. Jednak tylko trzy państwa członkowskie dokonują obecnie pomiarów przed dodaniem cukrów lub substancji słodzących, natomiast pozostałych jedenaście państw korzysta z metody pomiaru stopnia Plato, zgodnej z propozycjami Komisji. W związku z tym, wobec korzyści płynących z ustalenia spójnej definicji *produktu gotowego*, mniej uciążliwe byłoby, gdyby to te trzy państwa członkowskie zmieniły swoje metody pomiaru, zamiast nakazywać to jedenastu państwom. Należy też zauważyć, że przy wywozie takich produktów różnice w metodzie pomiaru stopnia Plato nie są istotne, ponieważ i tak wymaga się pomiaru rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu. Zgodnie z powyższym EKES uważa, że propozycje Komisji stanowiłyby najmniejsze obciążenie i dodatkowo korzystnie wpływałyby na ochronę wpływów podatkowych.

3.2. Wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie)

3.2.1. EKES uważa, że środki zaproponowane w tym wniosku w sprawie dyrektywy Rady dotyczące takich zagadnień jak interakcja podczas przywozu i wywozu, dostosowanie procedur w tranzycie, transakcja między przedsiębiorstwami w procedurze zapłaconej akcyzy i sytuacje wyjątkowe przyniosą zamierzone rezultaty, a mianowicie usprawnią przewóz wyrobów akcyzowych, doprowadzą do dostosowania procedur akcyzowych i celnych, zmniejszą koszty administracyjne przestrzegania przepisów ponoszone przez podmioty gospodarcze oraz organy krajowe i pomogą w walce z oszustwami. Komitet popiera te propozycje.

3.3. Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 389/2012 i wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów akcyzowych i nadzoru nad nimi (wersja przekształcona)

3.3.1. EKES popiera te wnioski, jako że od strony administracyjnej ułatwiają wdrożenie propozycji zawartych w dyrektywie Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego.

Bruksela, dnia 17 października 2018 r.

Luca JAHIER
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
